

ника Тривизекаго и Гримуалда Полимартійскаго заедно съ много свещенници и нови проповѣдници ⁸⁾). Борису написа, че не може му постави за архіепископъ Формоза (*quia ipsum Formosum plebem dimittere sibi creditam non oportebat*), и му предлага да си избере за такъвъ едного отъ новоиспратенни-тъ до него епископи: Тривизскіи или Полимартійскіи. — Ако Борисъ наистина да желалъ само архіепископъ, той трѣбаше съ благодарностъ да приѣмне това предложеніе Николаево, а ние гледаме съвсѣмъ друго. Новоиспратенни-тъ до него епископи по свой-тъ характеръ и голѣмо смиреніе предъ папа-та не се годѣхъ за негова-та главна цѣль, и ето че въ тази иста-та година той испрати въ Римъ третѣе посолство за да иска за Български архіепископъ ако не Формоза, а то діакона Марина ⁹⁾. — Това посолство не завари живъ Николая I, който тогава на скоро бѣше умрѣлъ (13 Ноемвр. 867 г.). Неговъ-тъ наслѣдникъ Адріанъ II такожде се боѣше да испълни воля-та Борисова, и на мѣсто *Формоза* или *Марина*, прати му на огледванье за архіепископъ нѣкого си Силвестра ¹⁰⁾. Силвестръ още по-малко се понрави Борису. Той не го приѣ и го врънѣ въ Римъ заедно съ преждепратенниіи Доминикъ Тривизскіи. А на папа-та написа послѣденъ пѣтъ и доста енергично за да му испрати Формоза или Марина. Това негово писмо обезпокои Адріана, който пробрѣза да му прати твърдѣ ласкателно писмо, въ което

⁸⁾ . . . non pauci coram se probavit presbyteros et quos dignos reperit, praedicationis gratia in Bulgariam direxit. — Anastasius p. 422 у Assemano II, 172. —

⁹⁾ Този діаконъ Маринъ испослѣ се въскачи на папскіи престолъ подъ име Стефанъ Той бѣше дохождалъ веднѣжъ въ България, гдѣ то Борисъ го бѣ опозналъ, като сгоденъ за свои-тъ планове.

¹⁰⁾ Summus Pontifex Silvestrum quendam Bulgaris eligendum direxit. Anast. Bibl. 232—233.